

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΙΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΞΙΔΟΜΕΣΘΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν » » 15.
» τούς κκ. Φοιτητάς » » 8.

ΣΥΝΑΡΟΜΙΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὅδου Πίνδακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀφεντοῦλη (ἐν Πειραιεῖ). Νεανικὴ ἀτροφικὴ τῶν ἄκρων παράλυσις, ὑπὸ Α. Πολιτάκη, ἰατροῦ. — Περὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν παιδῶν. (Συνέχεια καὶ τέλος). — Ἀκαδημία τῆς ἰατρικῆς ἢ ἐν Παρίσι. Πτωματῖνα καὶ μικροβία. (Συνέχ.) — Ὁσμίου καὶ ὀσμικῆς ὀξέος θεραπευτικὴ χρῆσις. — Δελτίον τῶν ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσαντων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1886. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλιογρ. δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ Θ. ἈΦΕΝΤΟΥΛΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ).

Νεανικὴ ἀτροφικὴ τῶν ἄκρων παράλυσις.

ὑπὸ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ, ἰατροῦ.

Ἐν τρισὶν ἀλλεπκλήλοις φύλλοις τοῦ ἁΓαληνοῦ (ἔτος Η' ἀρ. 3, 4 καὶ 5) ἐδημοσιεύσαμεν ἐσχάτως δύο περιπτώσεις μυϊκῆς ἀτροφίας, αἷ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κλινικῇ παρατήρησαμεν. Ἐκ τούτου δὲ ἐλάβομεν ἀφορμὴν ὅπως ἐκφρασθῶμεν περὶ τῶν δυσκολιῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων περιβάλλεται ἡ διάγνωσις τῶν νοσημάτων τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καθόσον τὰ νοσήματα ταῦτα, ὅποια παρουσιάζονται ἐν τῇ πράξει, οὐδέποτε σχεδὸν ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς πρὸς τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις πρὸς διδακτικὸν μᾶλλον σκοπὸν περιγγραφομένας νοσηρὰς εἰκόνας.

Περὶ τῆς β' ἡμῶν περιπτώσεως ἰδίως προκειμένου, ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ περισσώτερον ἐνδιετριψάμεν, ἀφοῦ παρεβάλομεν αὐτὴν πρὸς πάσας

τάς έως τότε γνωστάς ἡμῖν μορφάς τῆς μυϊκῆς ἀτροφίας, ἐφθόσμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν μορφῶν τούτων ἠδύνατο αὕτη νὰ ὑπαχθῆ. Μὴ γνωρίζοντες δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἄλλας παρατηρήσεις ἀναλόγους πρὸς τὴν ἡμετέραν, ἐθεωρήσαμεν ταύτην ὡς μορφήν ἀνάμικτον καὶ προσεπαυήσαμεν δι' ὑποθέσεώς τινος νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ ἀσυνήθη συμπτώματα καὶ τὴν ἀσυνήθη πορείαν τῆς περιπτώσεως ταύτης.

Ἐρχομεν δημοσιεύσει τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὅτε ἀνέγνωμεν τὰς ὑπὸ τῶν Charcot καὶ Marie τὸ πρῶτον, καὶ ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Joffroy γενομένης ἀνακοινώσεως περὶ νέας μορφῆς μυϊκῆς ἀτροφίας, δι' ἣν ὁ τελευταῖος οὗτος προτείνει τὴν ὀνομασίαν *ρεανικὴ ἀτροφικὴ τῶν ἄκρων παράλυσις* (Paralysie atrophique juvenile des extremités).

Ὅπως δώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ὅσον ἔνεστι πλήρη ἰδέαν περὶ τοῦ νοσήματός τούτου, παραθέτομεν ἐλόκληρον τὴν ὑπὸ τοῦ Joffroy γενομένην ἐνώπιον τῆς Ιατρικῆς ἐταιρίας τῶν νοσοκομείων κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Ἀπριλίου σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, παραλαμβάνοντες αὐτὴν ἐκ τῆς *Semaine medicale*.

« Ἡ πάθησις αὕτη, λέγει ὁ κ. Joffroy, συχνάκις οἰκογενειακὴ, ἀρχεται πάντοτε ἀπὸ τῶν κατωτέρων ἄκρων, τῶν δακτύλων, τοῦ ποδός. Ἡ μυϊκὴ ἀδυναμία καὶ ἀτροφία βελτιοῦται πάντοτε παραλλήλως, ἀνοῦθαι ἀπὸ τοῦ ποδός ἐπὶ τὴν κνήμην, ὁ μῆκος μόνον κατὰ τὸ κατώτερον αὐτοῦ μέρος ἀτrophεῖ. Μετὰ τινα χρόνον, ἔτη πολλά ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄραια φαινόμενα παρουσιάζονται κατὰ τὰς χεῖρας, τὰ ἀντιβράχια καὶ τοὺς βραχίονας. Τὸ πρόσωπον, ὁ τράχηλος καὶ ὁ κορμὸς μένουσι πάντοτε ἀνέπαφα· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὴν βίαν τῶν μελῶν. Κατὰ τὰ πάσχοντα μέρη παρατηροῦνται πάντοτε ἀγχειοκινητικαὶ διαταραχαί, ἐλάττωσις ἢ ἀπώλεια τῆς ἠλεκτρικῆς συσταλτικότητος κτλ.

« Οἱ κ.κ. Charcot καὶ Marie παρατήρησαν ἤδη πέντε περιπτώσεις τῆς παθήσεως ταύτης, 25 δὲ ἄλλας ἀνεύρου παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν. Ἐπιτρέψατέ μοι ὅπως ἀνακοινώσω ἡμῖν γέγον περιπτώσιν. Πρόκειται περὶ κόρης δεκατριῶν ἐτῶν, καὶ ἡμίσεως, ἣν παρατηρῶ ἀπὸ δύο ἐτῶν. Πεννηθεῖτα ἀνευ οὐδενὸς νευρικοῦ προηγουμένου ἢ παιδίσκη αὕτη, μέχρις ἡλικίας πέντε ἐτῶν οὐδεμίαν διαταραχὴν περὶ τὴν κίνησιν παρουσίασε. Πενταετῆς ἐπαθεν ὀστροφικὴν ἐπὶ τὰ δεξιὰ μῆνας μετὰ τὴν νόσησιν ταύτην ἤρξατο αἰσθανομένη δυσκολίαν περὶ τὴν βῆδισιν καὶ τὴν ὀρθοστασίαν. Παρατήρησαν τότε ὅτι οἱ πόδες αὐτῆς ἦσαν πλαδαροὶ καὶ ἐλάμβανον τὴν τοῦ ἰσπῆπόδος θέσιν. Χειρουργὸς ἐρωτηθεὶς συνεβούλευσεν ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα. Μετὰ ἐλαφρὰν βελτίωσιν ἡ νόσος ἐξηκολούθει προοδεύουσα, οἱ πόδες κατέστησαν ἐντελῶς παράλυτοι καὶ ψυχροὶ, ἡ κνήμη ἠλαττώθη ἐπαισθητῶς τὸν ὄγκον κτλ.

« Ἐπὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἔμειναν τὰ πράγματα μέχρις ἡλικίας ἑνδεκά-

ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην παρατήρησαν ὅτι αἱ χεῖρες ἐξησθένουν καὶ παρεμορφώοντο εἰς σχῆμα ἀρκάγης (griffe). Ὅτε τὸ πρῶτον ἐπέσκηθη τὴν ἀρωστον, ἡ ἀτροφία εἶχε καταλάβει τὸ θέναρ καὶ τὸ ὑποθέναρ, τοὺς μεσοστέους καὶ ἀκαντας σχεδὸν τοὺς τοῦ ἀντιβραχίου μῆς. Οἱ μῆς τοῦ βραχίονος καὶ τοῦ ὤμου ἔμεινον ἀπρόσβλητοι. Παρατήρησα πρὸς τούτοις λίαν ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν τῆς θερμοκρασίας κατὰ τὰ ἀτροφικώτα μέρη καὶ ἀπώλειαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐντελήσεως τῆς γαλβανικῆς καὶ φαρμακικῆς συσταλτικότητος· μῆς τινες παρουσιάζον προσέτι λίαν καταφανῆ τὴν τῆς ἐκφυλίσεως ἀντιδράσιν. Τὸ πρόσωπον καὶ ὁ κορμὸς τοῦνοκτίον οὐδεμίαν παρουσιάζον ἀλλοίωσιν. Ταῦτα εἰσὶ τὰ κυριώτερα συμπτώματα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τῆς κόρης ταύτης παρατήρησα· εἶναι ἀκριβῶς τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ σημειωθέντα ὑπὸ τῶν Charcot καὶ Marie καὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων, οἱ ὁποῖοι τὴν νόσον ταύτην περιέγραψαν. Ἡ αὕτη πάντοτε ἀρχῆ, ἡ αὕτη συμπτωματολογία, ἡ αὕτη πορεία καὶ ἡ αὕτη ἀπόληξις. Εἰς ἀπαντας τούτους τοὺς ἀρρώστους τέλος αἱ παραμορφώσεις τῶν μελῶν, καὶ ἡ γενικὴ τοῦ σώματος στάσις εἰσὶν ἀπαραλλάκτοι. Πάντοτε ἡ ἐξέλιξις τῆς νόσου τελεῖται εἰς δύο χρόνους· καὶ ἡ μὲν ἀτροφία τῶν κατωτέρων ἄκρων ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν πρῶτον, ἡ δὲ τῶν ἀνωτέρων εἰς τὸν δευτέρον. Διάστημα πολλῶν ἐτῶν χωρίζει συνήθως τὰς δύο νοσηρὰς φάσεις. Ἀπέναντι χαρακτῆρων οὕτω σαφῶς ὀρισμένων ἐπιτρέπεται ἡμῖν, νομίζομεν, νὰ δημιουργήσωμεν ἀπὸ τοῦδε ἰδιαιτέρων κλάσιν διὰ τὴν πάθησιν ταύτην. Ἐν τῷ νοσολογικῷ διαγράμματι, προτείνω δὲ δι' αὐτὴν τὸ ὄνομα *νεανικὴ ἀτροφία τῶν ἄκρων*, διότι παρατηρεῖται πάντοτε κατὰ τὴν πρῶτην καὶ δευτέραν παιδικὴν ἡλικίαν, οὐδέποτε δὲ κατὰ τὴν ἀνδρικὴν καὶ γερουτικὴν. Ἄν καὶ ἡ ἀτροφία αὕτη παρατηρεῖται συχνάκις εἰς πολλὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, δύναται ἐπίσης νὰ παρουσιασθῆ μονομιμῆν εἰς ἓν ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς· διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον δὲν προσέθετα ἐν τῷ ὄρισμῷ μου καὶ τὸ ἐπίθετον *οἰκογενειακὴ*.

« Ὅσον ἀφορᾷ τῆς θεραπείας κατέφυγον, παρὰ τῷ ἀσθενεῖ μου, εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν, εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῶν ἀντιβραχίων δις καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβάνόμενα καὶ εἰς τὴν μάζαξιν (massago). Ἀκίνητοποιησα ἐπίσης, κατὰ τὴν νύκτα μόνον, τὰ ἀντιβράχια καὶ τὰς χεῖρας διὰ νερθηκίων φανίαις ἐκ κοουτσούκ προσαρμοζόμενων. Διὰ τῶν μᾶσων τούτων δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι ἐπέτυχον παρὰ τῆς κόρης ταύτης βελτίωσιν ἀρκούντως ἐπαισθητὴν τῆς κινητικότητος τῶν ἀνωτέρων ἄκρων (τῶν μῶνων ἐπὶ τῶν ὀπίων ἡσυχολίῃ). Δύναται ἤδη αὕτη νὰ ἀκολουθῆ μακροχρόνια, νὰ γράφῃ, ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν ὥρας καὶ νὰ παίξῃ κλειδοκύμβαλον· ἐργασίας, ἃς ἠδύναται ἀπολύτως νὰ ἐκτελέσῃ, ὅτε τὸ πρῶτον παρ' αὐτῆς προσεκληθῆναι.

Η μεταξὺ τῆς περιπτώσεως ταύτης, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Joffroy καὶ τῆς ἡμετέρας (τὴν ὁποῖαν ἐκτενῶς περιεγράψαμεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 4 φύλλ. τοῦ Ἐλληνοῦ τ. ἔ. σελ. 49—53), ἀναλογία εἶναι καταφανής.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ πάθσις ἤρξατο ἀπὸ τῶν κατωτέρων ἀκρῶν μετὰ ταῦτα δὲ καὶ εἰς πολλὸ μικρότερον βαθμὸν κατελήφθησαν τὰ ἀνώτερα.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις αἱ ρίζαι τῶν μελῶν καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ σώματος μὲν διέμενον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀπρόσβλητοι. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις εἶχομεν διατάραχάς ἀγγειοκινητικὰς καὶ διατάραχάς περὶ τὴν ἠλεκτρικὴν σύστατικότητά.

Τὰ μὲν σημεῖα κατὰ τὰ ὁποῖα αἱ παρατηρήσεις αὗται διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων εἶναι α.) ἡ ἡλικία τοῦ ἡμετέρου ἀρρώστου, ὀλίγον μείζων τῆς ὑπὸ τοῦ Joffroy ὀριζομένης, καὶ β.) ὁ βραχὺς σχετικῶς χρόνος, ὅστις ἐμεσολάβησεν παρ' αὐτῶ μεταξὺ τῶν δύο τῆς νόσου φάσεων, τῆς καταλήψεως δηλ. τῶν κατωτέρων καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀκρῶν. Ἄλλ' αἱ περιστάσεις αὗται, καθὼ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀνάμνηστικόν, περὶ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ ὁποῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ὦμεν ἀπολύτως βέβαιαι, δὲν ἔχουσι μεγάλην σημασίαν.

Διαφέρει τινὰ ἀπὸ τοῦ τύπου ἐπίσης ἀποτελεῖ καὶ τὸ ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρῃ περιπτώσει παρατηρήσαμεν φαινόμενά τινὰ (τραυλισμὸν π.χ.), τὰ ὁποῖα παρέσχον ἡμῖν τὸ ἐνδόσιμον νὰ ὑπόθεσωμεν, ὅτι καὶ ἄλλοι μὲν παρὰ τοὺς τῶν ἀκρῶν ἤρξαντο ὀφιστάμενοι πᾶραπλήρως περὶ τὴν θρόψιν καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἀλλοίωσιν.

Καί μὲν βλῆ ταῦτα ὅμως ἀναμφισβήτητον δι' ἡμᾶς εἶναι ὅτι εἰς τὸν νόον τοῦτον τύπον μᾶλλον, ἢ εἰς ὀδονόηπιτε ἄλλον ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστών, πρέπει νὰ ὑπαχθῇ ἡ ἡμετέρα περίπτωση.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

(Συνέχεια. ἴρα σελ. 385).

8. — *Διάρροια ἀπὸ παθήσεων τῶν παραρημάτων τοῦ πεπτικοῦ σωλῆρος.* — Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν διάρροϊῶν ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λειεντερϊῶν, ἢ τῶν συμφορήσεων, ἢ φλεγμονῶν τοῦ ἐντέρου.

Οὐχὶ σπανίως τὸ εἶδος τοῦτο τῶν διάρροϊῶν προσβάλλεται ἢ κατὰ τὴν κοιλίαν *φυματίωσης*, χρῆζουσι δὲ θεραπείας οἷαν αἱ χρόνιαι διάρροϊαι.

9. — *Διάρροια ἢ ἀπὸ πυρετῶν.* — Αὕτη δὲν ἴσχηται εἰδικὴν θεραπείαν,

ἀρκουσι δὲ πρὸς θεραπείαν αὐτῆς ἐπὶ μὲν τῆς ἐλαφροῦς μορφῆς ἀνώδυνα κλύσματα, βισμούδιον, ἐπὶ δὲ τῆς ἐντόνου καὶ βαρυτέρας τὰ κατὰ τῶν ἐντερϊδῶν μέσα. Σημειώτεον ὅτι ἐπὶ τῶν ἐξασθενούντων τύπων δὲν ὠφελεῖ τὸ ἐγκροκκον τοῦ ὀπίου βάμμα ἀλλὰ μᾶλλον τὰ στυπτικὰ ὡς ἡ κατεχού, τὸ καμπεχικόν ξύλον, ὁ χλωριούχος σίδηρος κλ. Θεραπεία ἥτις δὲν ἀντιβαίνει πρὸς τὴν τῆς ἐντερϊτιδος ἢ τὴν κατὰ τοῦ τυφοειδοῦ πυρετοῦ.

Ἐπὶ δὲ *διφθεριτικῆς διάρροιας*, ἐφ' ὅσον τὸ εἰδικόν κατὰ τῆς κυρίας νόσου φάρμακον μένει ἀγνωστόν, ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ διατηρῇ ὅσον οἷον τε τὰς δυνάμεις τοῦ πάσχοντος διὰ καταλλήλου τονωτικῆς θεραπείας (οἶνονπνευματωδῶν, καφέ, τσέου, περουβιανοῦ φλοιοῦ, χλωριούχου σιδήρου). Ἄντενδείκνυται τὸ ἐγκροκκον τοῦ ὀπίου βάμμα ἅτε δὴ ἀντὶ ἐνισχύσεως τῶν δυνάμεων ἐπαγόμενον μεγάλην αὐτῶν ἐκλυψιν. Ἐν γένει ἔνεκα τῆς ὑπόου τῆς διφθερίτιδος πορείας μεγάλην δέον ὁ ἰατρός εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νὰ καταβάλλῃ φροντίδα εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δυνάμεων τοῦ πάσχοντος ἀφ' ἑνὸς, καὶ εἰς τὴν ὅσον οἷον τε ταχύτεραν τῆς διάρροιας καταστολήν ἀφ' ἑτέρου διὰ τῶν στυπτικῶν καὶ τονωτικῶν.

10. — *Διάρροια εἰδικαί.* — Ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλείου μιάσματος διάρροια ἰσται διὰ τῆς θεϊκῆς κινήσεως διδομένης εἰς μεγάλας δόσεις καὶ εἰς αὐτὰ τὰ θηλάζοντα ἀκόμη βρέφη εἰς ἃ χορηγεῖται κατὰ προτίμησιν διὰ τοῦ ἀπευθυμένου καὶ εἰς μὲν τὰ νεώτερα τοῦ ἔτους βρέφη δίδεται ἀπὸ 3—4 σιταρίων, ἀπὸ ἐνὸς δὲ μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ 6,8 ἕως 10 σιταρίων⁽¹⁾ εἴτε ἐν διαλύσει, εἴτε ἐν καφέ.

Τῆς διάρροιας κατασταλλείσης διὰ τῆς θεϊκῆς κινήσεως δέον νὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη δις καὶ τοῖς ἀκαλοῦθως κατὰ ὄρισμένα διαλείμματα, ἅμα δὲ νὰ χορηγηθῇ καὶ εἴτε τὸ βάμμα εἴτε τὸ ἐκχύλισμα τοῦ περουβιανοῦ φλοιοῦ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἕως ἂν ἐκλείψῃ πᾶσα τοῦ ἐλείου μιάσματος ὑπόνοια ἐπιδράσεως, ἐν ἀνάγκῃ συμβουλεύεται καὶ ἀλλαγὴ κλίματος, ἥτις μόνη πολλάκις ἀρκεῖ πρὸς ἵασιν τελείαν τοῦ μικροῦ πάσχοντος.

Ἡ τῶν παιδῶν σύριξις οὐχὶ σπανίως καὶ δὴ ἀρχομένης τῆς παθήσεως συνοδεύεται ὑπὸ ἀρροχολώδους διάρροιας, συνεπεία τῆς ὁποίας ἰστέον ὅτι δὲν ἀντενδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν ὑδραργυρικῶν σκευασμάτων, ὡς ἡ τῆς ἀχνῆς τοῦ ὑδραργύρου, ἅτινα μᾶλλον ἢ ἥττον ἐνεργοῦσιν ὑπακτικῶς, τοῦναντίον μάλιστα ὁ ὑδραργυρος εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐνεργῶν κατὰ τῆς κυρίας νόσου τροποποιεῖ καὶ ἀναστέλλει τὴν ἐκκρίσιν τῆς χολῆς συνεπεία τῆς λειεντερϊαν καὶ τὴν διάρροϊαν, καθότι ὡς ἅπαντα τὰ ἀπὸ τῆς σφιγλίδος φαινόμενα, οὕτω καὶ ἡ τοῦ ἥπατος ὑπεραιμία καὶ ἡ

(1) Ἡ δόσις αὕτη τῆς κινήσεως φαίνεται ἡμῖν σχετικῶς μικρὰ διὰ τὰς χώρας ἐν αἷς ἐνδημοῦσιν αἱ ἐλειογενεῖς πυρετοί.

πολυχολία, κατατέλλονται τῇ χρήσει τῶν υδραργυρικῶν σκευασμάτων χωρὶς ἐκ τούτων νὰ προέλθῃ ἐρεθισμὸς τῶν ἐντερικῶν βλεννοβλεμῶν.

Ἡ ἀπὸ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ διάρροια ζητεῖ ἰατρικὴν ἀποφυγὴν τῆς τῶν ἐνηλικίων παρὰ τοῖς παισὶν ἀποφευκτέα ἢ χρήσις τῶν ἐπανειλημμένων καθαρῶν, ἵνα ἐξασθενήσῃ ταχέως τὸν μικρὸν πάσχοντα, ἢ δὲ διάρροια καταπολεμηθῆτω μεθοδικῶς διὰ κλύσμάτων δις δι' ἡμέρας, ἐπαναλαμβανομένων πρωῶν καὶ ἐσπέρας δι' ὕδατος χλιαροῦ ἀφθόνου μετὰ ἀπολυμαντικῶν τινος, ὡς οἶνοπνεύματος, ὑμελαίου, φανικοῦ ὀξέος, ὕδατος Κολωνίας κτλ. Εἰς βρέφη ἡλικίας πέραν τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν (σημειώτεον ὅτι ἐξαιρετικῶς παρατηρεῖται ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς εἰς παιδας μικροτέρας ἡλικίας) καὶ ἐπὶ ἀφθόνων κενώσεων μετὰ στρόφων προστίθενται εἰς τὰ κλύσματα καὶ μία ἕως δύο σταγόνες βάμματος ὀπίου. Ἐσω δὲ ἐνδείκνυται ὁ χλωριοφυγὸς σίδηρος ἀπὸ 1—3 σταγόνων κατὰ δίωρον ἢ τρίωρον ἐνεργῶν καὶ κατὰ τῆς διάρροιας καὶ ὡς τονωτικῆς καὶ πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης αἰμορραγίας.

11. — *Ἐντερίτιδες χρόνιαι ἀπότοκοι χοιραδικῆς, φυματιώδους, ραχίτικῆς κτλ. καρχήλιας.* — Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἢ χρόνιαν διάρροια ζητεῖ ὅπως διάρροια θεραπεύσῃ. Καὶ πρῶτον μὲν κατάκλισις τοῦ μικροῦ πάσχοντος καὶ μεγάλη φροντίς πρὸς ἀποφυγὴν ψύξεως, προφυλακτομένου τοῦ σώματος καὶ δὴ τῶν ποδῶν μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Ὡς τροφή ἐπιτρέπεται γάλα μετὰ ἀσθεστοῦ ὕδατος, ὡὰ, ῥοφήματα, κρέας οὐχὶ πολὺ ἐψημένον δίηνη πόλτου. Ἐξωτερικῶς τὰ ἐπὶ τῆς κοιλίας ἀντισπαστικά, ὡς βάμμα ἰωδίου, βάμμαξ ἰωδιούχος, μικρὰ ἐκδόρια ἐπανειλημμένως προσβαλλόμενα κτλ. Ἐὰν δὲ λουτρά ἐπιτρέπονται ἀλλ' ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχή πρὸς ἀποφυγὴν ψύξεως, διὸ δεόν ὁ ἰατρός νὰ ἐπιβλέπῃ αὐστηρῶς. Ἐσω ὠφελοῦσι τὸ βισμούδιον καὶ τὸ διασκόρδιον εἰς μεγάλας δόσεις εἰς καταπότια κατὰ δίωρον μέχρι περιστολῆς τοῦ πλήθους τῶν κενώσεων, θειοσχὰ λουτρά ἢ τὰ ἐν Plombières ὕδατα.

12. — *Ἐντερίτις ψευδομεμβρανώδης* — Ἡ ὅπως εἰδικῆ αὕτη νόσος ἀρτίζεται ὡς ἤδη εἰρήται εἰς ἀνοίξιν τῶν ἐντέρων εἰς ἐπίμονον δυσκοιλίαν, καὶ οὐχὶ εἰς ἀληθῆ φλεγμονὴν κτλ. εἰς ἐρεθισμὸν καταλήγοντα εἰς ἐκκρίσιν βλεννογλοιώδη.

Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς νόσου ταύτης τὰ κατάλληλα πρὸς παρεμποδισμὸν τῆς στάσεως τῶν κοπράνων μέσα, καὶ κυρίως ἢ κατάλληλος διαίτα χωρὶς μεταβολῆς τῶν λοιπῶν βιωτικῶν τοῦ παιδὸς ἔξεων, ἢ διαίτα περιστρέφεται εἰς ἀποφυγὴν δυσπέπτων τροφῶν καὶ δὴ πῶων, λιπαρῶν οὐσιῶν κτλ. ἐπιτρέπεται ἡ μετρία οἴνου χρῆσις καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ μικρὰ πεψίνης δόσις μέχρι δύο σιταρίων ἐκάστοτε, αἱ ὡσαί τῶν γευμάτων ἐστώσαν τάλκτικαί, καὶ τὴν μὲν μεσημβριανὴν ἢ τροφήν ἐπιτῶ ἀφθονωτέρα, τὸ δ' ἐσπέρας λίαν μετρία. Πρὸς κατάστυλῆν τῆς δυσκοιλίας ἐν ἀρχῇ διδο-

ται κατὰ πᾶν γεῦμα κοχλιαροῦ ὕδατος σπερμάτων λίνου, ἢ καὶ λινόσπερμα ἀπλοῦν, μικρὰ ποσότης ἐλαίου γλυκεῶν ἀμυγδαλῶν, πρὸς δὲ δύο κλύσματα δι' ἡμέρας δι' ἀφθόνου ἀποβράσματος μαλάχης ἢ χαμαιμήλων, κατὰ πᾶσαν δὲ τρίτην ἡμέραν ὑπακτικὸν ἐλαφρὸν, ὡς μαγνησίον. Βεβαίως ἀνατρίβει ἐπὶ τῆς κοιλίας διὰ φλανέλλης, ὑδροθεραπεία, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν ἀνάγκῃ κτπ. Γ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Ἡ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.
(Συνεδρίασις τῆς 12 Ἰανουαρίου).

Πτωματῖνας καὶ Μικρόβια.

(Συνέχεια. Ἰβν. σελ. 393).

Φυσιολογικὴ ἐνέργεια τῶν πτωματίνων. — Διὰ τὸ δύσκολον τῆς ἀπομονώσεως τῶν πτωματίνων πρὸς τὴν κατ' ἰδίαν μίαν ἐκκρίσιν σπουδὴν τῶν φυσιολογικῶν ἀποτελεσμάτων, μετεχειρίσθησαν τὰς αἰθερικὰς, χλωριοφορμικὰς, ἀμυλικὰς κτλ. ἐνώσεις αὐτῶν, ἀς μετέβαλον εἰς ὑδροχλωρικὰ ἢ θεικὰ ἅλατα μαλλον ἢ ἤττον ἀκάθαρτα.

Αἱ ἐλεύθεραι πτωματῖνας ἀναδίδουσιν ὁσμὴν ὅτε μὲν οὖρου ἢ πτώματος, ὅτε δὲ παρεμφερῆ τῇ τῆς κωνικίνης ἢ πυριδίνης, ἄλλοτε ὁσμὴν διαπεραστικὴν ἀλλ' εὐάρεστον παρὰ πλεῖστον τῇ τῶν ἀνθέων τῆς γρυσῆς μηλέας, τῆς λευκακάνθης, τοῦ ῥόδου, τοῦ κινναμώμου, τοῦ μόσχου (1). Ἐσοῦν γεῦσαι δρυμεῖον, ναρκούσκην τὴν γλωσσάν, αἰσθησὶν δὲ στραγγαλισμὸς ἐπὶ μεγάλῃ δόσει. τινὲς δὲ τούτων εἶναι πικρά.

Τὰ δὲ φυσιολογικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀπὸ πτώματος ἀνθρώπου ἐνταφιασθέντος πρὸ 95 ἡμερῶν πτωματίνων ἔχουσιν ὡδε πικρ.

α. — *Πτωματῖνας ἐξαχθεῖσαι δι' αἰθέρος.* — Ὑγρὸν ἀλκαλικόν, ὁσμῆς παραπλησίως τῇ τοῦ σπέρματος καὶ τῆς μεθουλαμίνης.

Γράμμα ὑδατώδους διαλύσεως τῆς πτωματίνης ταύτης ἐγχυθὲν εἰς κύβου μετρίου μεγέθους προύκλεσε μετὰ 25 ἐξηκοστὰ τῆς ὥρας τὰ ἐξῆς: κόβην ὀφθαλμοῦ ἀνώμαλον, ἐλλειψοειδοῦς σχήματος, τρόμον σπασμωδικόν, συχνὸς τῆς καρδίας παλμοῦς, θερμοκρασίαν φυτικὴν, σπουδαίαν ἔνεσιν τῶν τριχοειδῶν τοῦ ὠτός, αἰθῆσιν κατὰ δύο βαθμοὺς τῆς θερμοκρασίας τὸ ζῶον εἶναι νεκρωμένον, ἀνάλγητον, ἢ κόβη συστέλλεται. Μετὰ 40 δὲ ἐξηκοστὰ σπασμωδικαὶ συνολκαὶ τῶν μυῶν τοῦ προσώπου καὶ τῶν ἀκρῶν, ἀναπνοὴ βραδεία (28 καθ' ἐξηκοστὸν), θάνατος 45 ἐξηκοστὰ μετὰ τὴν

(1) Πιθανῶς πολλῶν ἀνθέων ὁσμῆς ἀποτελοῦνται ὑπὸ λίαν δηλητηριωδῶν πτωματίνων, ἐξ ὧν ὁ κίνδυνος τῆς ἐπὶ μακρὸν εἰσπνοῆς ἐν δωματίῳ τὴν νύκτα τῆς ὁσμῆς τῶν ἀνθέων.

ἀρχὴν τοῦ πειράματος. Ἀνοιχθέντος τοῦ θώρακος παρατηρήθη ἀκίνησις τῶν κήλων, ἀνώμαλος συστολή τῆς ἀριστερᾶς κοιλίας κενῆς, δεξιᾶ κοιλίας πλήρης αἵματος μὴ τεθρομβωμένου. — Τὰ αὐτὰ περίπου ἀποτελέσματα καὶ ἐπὶ τῶν βιτράχων.

6. — Πτωματίζαι ἐξαρθεῖσαι διὰ χλωριοφορμίου. — Μετὰ τὴν διὰ τοῦ αἵθερος κατεργασίαν, ὅτε ἀποχωρίζονται αἱ βάσεις περι ὧν ἀνωτέρω ὁ λόγος, παραλαμβάνομένου τοῦ ὑπολείμματος διὰ χλωριοφορμίου παράγονται νέαι βάσεις, αἵτινες ἀποχωρίζονται ἀπὸ τοῦ ὑπολείμματος τῆς ἐξατμίσεως δι' ὀξυμιμένου ὕδατος.

Αἱ βάσεις αὗται παρουσιάζουσι τὰς ἀντιδράσεις τῶν προμνησθέντων ἀλκαλοειδῶν, διαφέρουσι δὲ ἐκείνων καθότι ἡ θετικὴ αὐτῶν ἔνωσησιν καθιζάνει τὸ διχρωμικόν, τὸ κυανιοπυρρον κάλιον καὶ τὸν ἄργυρον.

Διάλυσις ὑδροοινοπνευματώδης τῆς πτωματίνης ταύτης ἐγγυθετα ὑποδερμικῶς εἰς κύμα μετρίου μεγέθους σχεδὸν ἀμέσως ἐπετάχυνε τὰς ἀνκνευστικὰς κινήσεις μέχρι 100 ἕως 134 κατὰ λεπτόν, μετρίως ἐπέτεινε τὴν συχνότητα τῶν καρδιακῶν παλμῶν, καὶ προκάλεσεν ἔνεσιν τῆς κόγχης τοῦ ὠτός· μετὰ δὲ περίπου ἐξηκοστὰ ἐπανήλθεν ἡ κατὰ φύσιν κατάστασις.

Ἐπὶ βιτράχου μετὰ δύο ἐξηκοστὰ προκάλεσε μετρίαν ἐξέγερσιν καὶ μετ' αὐτὴν ἀδυναμίαν τῶν μυϊκῶν κινήσεων καὶ χαλάρωσιν μεγάλην ἀπάντων τῶν μυῶν. Ἀνοιγέντος τοῦ θώρακος παρατηρήθη ὅτι αἱ κινήσεις τῆς καρδίας ἐνηργούντο βραδέως. Διὰ τοῦ γαλβανισμοῦ ἡ μὲν τῶν νεύρων αἰσθητικότης διατηρεῖται, ἡ δὲ μυϊκὴ συσταλτικότης ἀπόλλυται.

7. — Πτωματίζαι ἐξαρθεῖσαι δι' ἀμυλικῶν πνεύματος. — Τὸ βαρυντικὸν ὑπόλειμμα, τὸ παραληφθὲν διαδοχικῶς διὰ τοῦ αἵθερος καὶ τοῦ χλωριοφορμίου, ὑποβλήθην εἰς κατεργασίαν δι' ἀμυλικῶν πνεύματος παρήγαγε διάλυσιν ὑποκιτρίνην, ἀπ' αὐτῆς δ' ἀπεχωρίσθησαν αἱ πτωματίναι δι' ἀνατράξεως μετὰ ὀξυμιμένου ὕδατος, αἵτινες παρουσιάζουσι τὰς γενικὰς τῶν βάσεων τούτων ἀντιδράσεις χωρὶς ὁμοῦ ἢ ἀναγάγων τὸν χλωριοπυρρον χρυσοῦν ἐν ψυχρῷ.

Ἡ διάλυσις αὐτῶν ἐγγεομένη εἰς βιτράχον γαρκοῦ τὰς κινήσεις, διαστέλλει ἐπαισιητῶς τὴν κόρην, ἀπαλείφει πᾶσαν τοῦ δέρματος αἰσθησιν καὶ φονεύει τὸ ζῶον ἐν γενικῇ τῶν μυῶν χαλάρωσει.

Ἐπὶ τῶν πειραμάτων τούτων καὶ ἐξ ἑτέρων παραπληρῶν συμπεραίνονται τὰδε·

Τὰ ἀπὸ τοῦ πτώματος ἀλκαλοειδῆ ἐν γένει εἶναι εἰς μέγαν βαθμὴν δηλητηριώδη.

Αἱ ἐλεύθεσαι πτωματίναι εἶναι μᾶλλον τῶν ἄλλων αὐτῶν κινηθύνωδες, καὶ ἀπὸ ἐν αἵθερι διαλύονται.

Τὰ κυριώτερα ἐπὶ τοῦ βιτράχου ἀπὸ τούτων φαινόμενα εἶναι·

1. — Διαστολὴ τῆς κόρης ἢ ἔπειτα συστολή.
 2. — Τετανικοὶ σπασμοὶ καὶ μετ' οὐ πολὺ μυϊκὴ χαλάρωσις.
 3. — Ἀραιώσεις, σπανίως αὐξήσεις τῶν καρδιακῶν παλμῶν.
 4. — Τελεία ἀπώλεια τῆς αἰσθησεως τοῦ δέρματος.
 5. — Ἀπώλεια τῆς συσταλτικότητος τῶν μυῶν.
- Ἐπὶ δὲ τῶν κυνῶν τὰ ἐξῆς ἰδίως παρατηρήθησαν·
1. — Κόρη ἀνώμαλος καὶ ἐπὶ τέλος συνεσταλμένη.
 2. — Μεγάλαι ἔνεσις τῶν ἀγγείων τῆς κόγχης τοῦ ὠτός ἀπότοκος παραλότως τῶν ἀγγειοκινητικῶν νεύρων.
 3. — Ἀναπνοὴ λίαν βραδέει.
 4. — Ὑπνηλία ἢ ταχέως ἔπονται σπασμοὶ καὶ θάνατος.
 5. — Ἀπώλεια τῆς μυϊκῆς συσταλτικότητος.

Ἡ ἀπώλεια τῆς μυϊκῆς συσταλτικότητος εἰς τὰ πειράματα ταῦτα καὶ ὑπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἶναι λίαν ὀξυσημεῖωτος καὶ καθίστησι τὰς πτωματίνας παρεμφερεῖς πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν ἀμυλικῶν δηλητηριώδη ἀλκαλοειδῆ, καὶ δὴ πρὸς τὴν μουσκαρίνην παρατηρηθεῖται ὑπὸ τοῦ Biéger εἰς τινὰς σήψεις. Αἱ παρατηρήσεις τοῦναντίον τοῦ Corona ἀπομακρύνουσι τὰς πτωματίνας τῶν ἄλλων φυτικῶν ἀλκαλίων ὡς καὶ τοῦ curare ὑπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ ὀποίου διατηρεῖται ἢ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μυϊκὴ συσταλτικότης, ἢ τοῦ θειοκυανιοῦ καλίου δι' οὗ ἐξαφανίζεται μὲν καὶ ἡ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μυϊκὴ συσταλτικότης, παραμένουσιν ὁμοῦ αἱ μὲς εἰς τετανικὴν κατάστασιν καὶ οὐχὶ εἰς χαλάρωσιν.

Ἴδου δύο πειράματα ἐνεργηθέντα ὑπ' ἐμοῦ διὰ τῆς βάσεως ὑπὸ τύπον C8H18Az, τῆς ὑδροκολλίνης, ἥτις ζέει εἰς 205°—210°.

Πείραμα Α'. — Ἐνέχουσα ὑπὸ τὸ δέρμα τῆς πτέρυγος πτηνοῦ 0,γρ007 τῆς προσημειωθείσης βάσεως εἰς ὑδροχλωρικὴν ἔνωσιν, οὐχὶ τελείως καθαρὰν, τὴν 11 ὥρ. καὶ 9'. — Τῇ 11 ὥρ. καὶ 11', ἔμετοι, ἀνόρθωσις τῶν πτερῶν, βῆξιμα σφαιερὸν, τὸ πτηνὸν πάλαισι πίπτει ἐπὶ τὰ ἔμπρός. — Τῇ 11 ὥρ. καὶ 30', νέοι ἔμετοι· τὸ ζῶον εἶναι ἐνεόν, τρέμει καὶ παραπατεῖ. — Τῇ 11 ὥρ. καὶ 41', πίπτει ἐπὶ τοῦ ῥάμφους πρὸς τὸ πλάγιον ἔνθα ἐγένετο ἡ ἔνεσις· ἐξέγερσις μεγάλη· τὰ ἄκρα δὲ εἶναι παραλελυμένα· τετανικοὶ σπασμοὶ μετὰ ὀπισθοτόνου· κόρη κατὰ φύσιν. — Τ. 11 ὥρ. καὶ 58', ἡ αὐτὴ κατάστασις, πρὸς δὲ τελεία ἀκίνησις μετὰ σπασμοειδῶν τῶν ποδῶν, τῆς οὐρᾶς καὶ τῆς κεφαλῆς κινήσεων. — Τῇ 12 ὥρ. καὶ 7' θάνατος. Ἡ καρδία ἐν διαστολῇ καὶ πλήρῃ αἵματος.

Πείραμα Β'. — Ἐνέχουσα ἐπίσης εἰς ὅμοιον πτηνὸν 0,γρ,0017 τῆς αὐτῆς βάσεως εἰς ὑδροχλωρικὴν ἔνωσιν, ἀλλὰ μᾶλλον καθαρὰν, τὴν 11 ὥρ. καὶ 45'. — Τῇ 11 ὥρ. καὶ 47', τὸ ζῶον πίπτει ἐπὶ τὸ πλάγιον, ἀνεγείρεται καὶ ταρασσεται ἔχον τεταμένην τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα. — Τῇ 11 ὥρ. καὶ 50', καταπίπτει ἐπὶ τὸ στήρνον ἀλλὰ δὲν φαίνεται ἀσφυκτικόν. — Τῇ 11 καὶ 52', ἡμιανοίγει τὸ ῥάμφος, ἀδυνατεῖ νὰ ἐρροστατήσῃ ἐπὶ τῶν ποδῶν, αἵτινες φαίνονται παραλελυμένοι, διατηρεῖ τὴν διανοίαν καὶ ἀμύνηται διὰ τοῦ ῥάμφους, κόρη κατὰ φύσιν. — Τῇ 12 καὶ 46' θάνατος· ἡ καρδία ἐν διαστολῇ.

Ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ τοῦ τῶν ὄφρων πειραμάτων μὴ ἡ βία αὐτῆ εἶναι ὅσον καὶ ἡ τοῦ Cobra Capello (Naja τῶν Ἰνδιῶν) ἵς δηλητηριώδη, καθότι 1|50 τοῦ σιταρίου φονεύει στρουθίον ἐντός 35 ἐξηκοστών ὥς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην περίστασιν παρατηρεῖται παράλυσις τῶν ὀπισθίων ἀκρῶν, κινήσεις, ἀλλὰ συνυπάρχει διὰ τοῦ τοῦ τῶν ὄφρων ἀσφυκτικῆ κατάρσεως, περιόδος ζωηρᾶς ἐξεγέρσεως, μετὰ δὲ τὴν ὀλίγον ἢ καρδία εὐρίσκεται ἐν συστολῇ ἀναιμος.

Εἴρηται ἀνωτέρω ὅτι αἱ τοῦ Pouchot πτωματίναι εἶναι δευτερογενεῖς ἢ δὲ ἐπὶ τῶν ζώων ἐνέργειαι κλύων τὰ μέλιττα παρεμφερεί τῇ τῶν προσημειωμένων βάσεων· τὰ δύο ἀλλοδοσιδῆ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐξετασθέντα εἶναι ἰσχυρὰ δηλητήρια διὰ τοὺς βατράχους προκαλοῦντα νάρκη, μυϊκὴν παράλυσιν καὶ θάνατον μετὰ τὸν ὀπίου ἢ καρδία διατελεῖ ἐν συστολῇ.

Ἄλλὰ καὶ πολλὰ τῶν βάσεων τοῦ Brieger εἶναι ἐπίσης δηλητηριώδεις, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐντελῶς γνωστὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν· ἡ *madalena* προκαλεῖ ἰσχυρὰν διάρροϊαν, ἐμέτους, φλεγμονὴν τῶν ἐντέρων, ἢ δὲ καρδία μετὰ θάνατον εὐρηται ἐν διαστολῇ· μία τῶν βάσεων τούτων παρεμφερεί τῇ μουσκαρίνῃ· καὶ ἡ νευρίνη εἶναι λίαν δηλητηριώδης, ἅτε δὴ χιλιοστογραμμάτων τινῶν φονευόντων γαλῆν, προκαλεῖ ἀφθονοῦς ἐκκρίσεις, διάρροϊαν, συχνότητα τῆς ἀναπνοῆς καὶ σπασμούς πρὸ τοῦ θανάτου. (ἀκολουθεῖ) Γ.

Ὄσμίου καὶ ὀσμικοῦ ὀξέος θεραπευτικὴ χρῆσις.

Ὁ Saint-Clair-Deville ἀνεκρίνου κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1874 εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας τοὺς ἀπὸ τοῦ ὀσμικοῦ ὀξέος κινδύνους, ἀναφέρων ὅτι ὁ Debrau ἔπαθε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων αὐτοῦ, ὅτι ὁ Clement ὕπεστη δὴνηρὸν κατὰ τὸ δέσμα ἐξάνθημα, καὶ ὅτι αὐτὸς αὐτὸς ὑπὸ προσομοίας περιπτώσεως κατελήφθη ὑπὸ ἀφορήτου δυσπνοίας.

Τὰ συμπτώματα τῆς διὰ τοῦ ὀσμικοῦ ὀξέος δηλητηρίασεως ἔχουσιν ὡς ἐξῆς, ἐκ παρατηρήσεως ἣν τῷ 1874 ἀνεκρίνωσεν ὁ Raymond εἰς τὴν βιολογικὴν ἐταιρίαν.

Τὸ κακὸν ἀρχεται δι' ἰσχυρὰς κεφαλαλγίας, διάρροϊας μετὰ κωλικῶν, μετ' οὐ πολὺ ἐπιγίνονται πόνοι κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς, χωρὶς διατρυχῶν περὶ τὴν ὄρασιν, ὕπνος βαρὺς, κοπιώδης, ὑπὸ ἐπιάλτου συνοδευόμενος, ἀκολούθως ἀναφαίνονται φλυκταινώδεις κατὰ τὸ δέσμα ἐξάνθησεις, καὶ τέλος ἐντονος δύσπνοια καὶ λεύλωμα ἐν τοῖς οὖροις. Ἐν ἐνὶ δὲ οἱ τοῦ ὀσμίου ἀτμοὶ προκαλοῦσι τριχοσιδῆ βρογχίτιδα, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ βρογχοπνευμονίαν διαπύνηκην καὶ γαγγραινώδη (ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς νεκροτομῆς τοῦ πάσχοντος ὃν ἀναφέρει ὁ Raymond) θανάτου εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ Valpian) καὶ λιπαρῆ ἐκφύλιον τοῦ ἐπιθηλίου τῶν νεφρικῶν σωληναρίων. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι τὸ ὀσμικὸν ὀξὺ, τοῦ ὀπίου οἱ ἀτμοὶ εἶναι

ἐν μεγάλῃ χεῖσει ὑπὸ τῶν ἰστολόγων καὶ ἐμβρυολόγων ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, εἶναι ἰσχυρὸν δηλητήριον.

Χρῆσις θεραπευτικῆ τοῦ ὀσμικοῦ ὀξέος ἐγένετο εἰς τὴν ἰατρικὴν· καὶ πρῶτος ὁ Wildemann ἰχορήγησεν αὐτὸ ἐπὶ δύο ἔτη κατὰ τῆς ἐπιληψίας (Centrabl. f. klin. med. M^o 33. 1884) εἰς δέκα πάσχοντας πεπαλαιωμένην τὴν νόσον, ἐκ τούτων οἱ μὲν 7 οὐδέμιαν ἠθεύθησαν ἀνακούρυσιν, εἰς τοὺς 2 οἱ παροξυσμοὶ ἠραϊώθησαν ἐπαισθητῶς καὶ εἰς τὸν 1, οὗ ἡ νόσος ἤτο-λίαν βαρεία, ἐπῆλθε ταχεῖα· καὶ ἀνέλπιστος ἐπιτυχία, ἐν ἀρχῇ ἀρκίως δηλονότι τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐντάσεως τῶν παροξυσμῶν, εἶτα τελεία αὐτῶν κατὰπαυσις καὶ βελτίωσις τῆς γενικῆς καταστάσεως.

Ἐκ τριῶν ἄλλων πάσχόντων, εἰς τὴν αὐτὴν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν ὑποβλήθέντων, οἱ μὲν δύο ἐβελτιώθησαν, ὁ δὲ τρίτος οὐδὲν ὠφελήθη. Τὸ φάρμακον δίδεται ὡς ὀσμικὸν κάλιον εἰς κατηπότις ἀπὸ 1|50 τοῦ σιταρίου ἕκαστον, ἀπὸ 1—15 δι' ἡμέρας· εἰς τὴν δόσιν ταύτην οὐδέποτε ἐπήνεγκε δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

Ἐκ' ἐσχάτων ὁ Bulenburg μετεχειρίθη ὑποθερμικῶς μετ' ἐπιτυχίας κατὰ ἰδιαίτερων νευραλγιῶν· τὸ ὀσμικὸν ὀξὺ εἰς διαλύσιν ἢ ὕδατι ἀπεσταγμένῳ εἰς ἀνάλογαν 1:100, καὶ εἰς δόσιν 5—10 χιλιοστογραμμάτια· ἢ διαλύσις στεγανῶς ἐπιρρωματισμένη δέον νὰ φυλάττηται εἰς τὸ σκότος. Ἀπ' ἑτέρου ὁ Jaures-Merous μετεχειρίθη ἐπιτυχῶς τὸ ὀσμικὸν ὀξὺ εἰς πόλλας περιπτώσεις ἰσχιάδος μὴ ἐνδοιδούσης εἰς ἑτέραν ὀρθοπευτικὴν μέθοδον, ἐπιτυχῶν εἰς 12 περιπτώσεις τελείαν διέλειψιν ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας, εἰς ἑτέρας 6 περιπτώσεις ἢ διέλειψις ἤτο ἥττον μακρὰ ἀλλὰ πάντοτε μᾶλλον παρατεταμένη ἢ ἡ διὰ τῆς μορφίνης.

Χρῆσιν ποιεῖται διαλύσεως 1:100 ἐξ ἧς ἐγγεῖ 18 ἕως 30 ἑκαστοστογραμμάτια κατὰ τὴν φορὰν τοῦ ἰσχυρικοῦ νεύρου μετὰ τοῦ ἰσχίου καὶ τοῦ μεγάλου τροχαντήρος. Καθ' ὃ μέρῳ ἐνεργεῖται ἢ ἐγγυσι παρατηρεῖται μικρὰ ἐξοιδήσις καὶ αἰμαθία ταχέως παρερχόμενοι, κατ' ἄλλους δὲ καὶ οὐδὲν αὐτῶν καὶ γαγγραινώδης πλάξ.

Ἐκτι βαρύτερον ὃ ἐν Πιτροπόλει ἰατρὸς Shajiro ἔσχε καλὰ ἀποτέλεσματα ἐπὶ νευραλγιῶν τοῦ τριδύμου, ἐξ 8 πάσχόντων νευραλγιῶν προσώπικην ἀνένδοταν εἰς πᾶσαν θεοκαίαν καὶ ἀπὸ πολλοῦ χρονολογησάν, οἱ μὲν 5 ἴαθησαν, οἱ δύο ἐβελτιώθησαν καὶ εἰς οὐδὲν ὠφελήθη. Ἀρχεται δὲ ἐγγεῖων 5 σταγόνες δι' ἡμέρας αὐξάνων τὴν δόσιν μέχρις 8 σταγόνων ἐκ τῆς ἐξῆς διαλύσεως:

Rp.	Acid. Osmic.	Gr.	2.
		Solv. in	
	Aq. destillat.	Dr.	2.
		add.	
	Glycerin.	»	1.

M. D.

Οὐδὲν δυσάρεστον παρετήρησεν ἐκ τῶν ἐνέσεων.

Κατὰ τὸν Miguel τὸ ὀσμικὸν ὀξὺ εἶναι ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἀντισηπτικῶν, καθότι εἰς δόσιν 1|7000 νεκρῶνει τοὺς σπόρους.

ΔΕΛΤΙΟΝ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσεων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1885, ἐπὶ πληθυσμῷ 75,538 κατοίκων πόλεως καὶ 3,928 περιγύρων (κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον τοῦ 1884 ἀπογραφὴν, καὶ ἐπὶ δυνάμει τοῦ ἐν Ἀθήναις στρατοῦ 7,000 περίπου ἀνδρῶν.

ΑΙΤΙΑ ΑΠΟΒΙΩΣΕΩΣ	Γένος		ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ											ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ											
	ἄρρεν	θηλυ	0-1 μῆνας	1-5 ἐτῶν	5-10	10-15	15-20	20-30	30-40	40-50	50-60	60-70	70-80	80-90	90-100	A. τμήμα	B. τμήμα	Γ. τμήμα	Δ. τμήμα	Ε. τμήμα	Ζ. τμήμα	Η. τμήμα	Θ. τμήμα		
	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	
Γεν. πυρετός	2	2							1																
Οστρακιά	2	1			1																				
Διφθερίτις	2	2		1	1																				
Υπογονόος λευτηγίτις	4	2		1	1																				
Συνεχῆς πυρετός	2	1																							
Κακοήθης πυρ. (αιματοπυρ.)	1	1																							
Φυματιώσις πνευμ. (φθίσις)	88	22	16	3	1	5	16	5	1	5	1	1	1	1	1	4	2	3	5	4	8	2	1	1	
Χοιρίδωσις	1	1																							
Καρκίνος	1	1																							
Εγκεφαλονοστιαια μνηγγ.	5	2																							
Μηνιγγίτις	4	4																							
Εγκεφαλική ἀποπληξία	10	4																							
Εκλαμψία	40	5																							
Ἄλλα νοσ. τοῦ νευρ. συστήμ.	1	1																							
Νόσοι τοῦ λάρυγγος	5	4																							
Νόσοι τοῦ λάρυγγος	3	2																							
Βρογχίτις	16	7	9	2	10																				
Πνευμονία	28	20	8	1	1	1	3	3																	
Ἄλλα νοσ. τῶν ἀναπν. ὄργ.	5	4																							

ΑΙΤΙΑ ΑΠΟΒΙΩΣΕΩΣ	Γένος		ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ											ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ											
	ἄρρεν	θηλυ	0-1 μῆνας	1-5 ἐτῶν	5-10	10-15	15-20	20-30	30-40	40-50	50-60	60-70	70-80	80-90	90-100	A. τμήμα	B. τμήμα	Γ. τμήμα	Δ. τμήμα	Ε. τμήμα	Ζ. τμήμα	Η. τμήμα	Θ. τμήμα		
	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς	
Νόσ. τῆς καρδ. καὶ τῶν ἀγγείων	9	5	4																						
Νόσοι τοῦ κέντρικου συστ. (α)	32	24	11	2	17																				
Νόσ. τ. οὐροσπ. καὶ γενν. ὄργαν.	4	2	2																						
Επιλόχ. νοσήματα	2	2																							
Πρόσφορος τοξότης	2	2																							
Ἐκτελής ἀνέπτυξις	11	6	5	9	2																				
Γερωντικός κωρασμός	25	7	8																						
Δυσφορὰ ἐλλὰ νοσήματα (β)	8	7	1	1																					
Δηλητηρίαισις	1	1																							
Τυχλα συμφορήματα (γ)	8	6	2		1																				
Ἄγνωστος αἰτία	3	2	1																						
Σύνολο	224	139	95	19	45	10	2	8	34	20	6	16	16	10	5	2	41	25	39	16	27	24	17	10	26

Β. Π.
(Ἐκ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου)

(α) Τούτων 4 εἰς ἐντερικῶν κέντρων, 1 ἐκ δυσεντερειδῶδους, 19 εἰς ἀρραγίας, 1 ἐξ ἐλκῶς τοῦ στομάχου, 1 ἐξ εἰλεῶς, 2 ἐκ φυματιώσεως τῶν μεσηστερίων ἀδένων, 1 ἐκ περιτονιτιδῶς καὶ 3 ἐκ νόσων τοῦ ἥπατος.
(β) Τούτων 1 ἐκ βίρειας ἀναμίας, 1 ἐξ αἰθιμῶδους τῶν νεφρῶν, 1 ἐκ κωστώσεως, 1 ἐκ κακοήθους ὄγκου, 2 ἐκ γαγγραιῆς, 1 ἐκ περιτονιτιδῶδους τῶν πνευμῶν καὶ 1 ἐκ συνεσπασμένης κήλης.
(γ) Τούτων 3 ἐκ τραυματίων, 2 ἐκ καταγμάτων, 1 ἐξ ἐγκαύματος καὶ 2 ἐπαθόν ὑπ' αἰσθῶν. Αὐτοὶ δὲ εἰς ἄλλων τούτων δὲν σημειώσονται τὸ κέντρικόν τμήμα.
(δ) Ο εἰς 106, ὁ δὲ ἔσπερος 109 ἐτῶν. — (ε) Τούτων 4 ἀποβίωσαν ἐν τῷ θερμικουτέρῳ ἐπιπέδῳ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ἱερσὴν ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὴ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει Ἡ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ οργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Γέτανον. Ἀξιωματέρας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον Φοσφικά, Κινίνην καὶ Στυρυγίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Οσμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐντήσατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίῃ διὰ τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρόνιας βρογχίτιδος καὶ ἑτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. Ἀ Θεραπευτικὰ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ἃν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ἀρεξίν, βυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἢτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐδρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περί τούτου ἀγγελία ἔρισταί μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΥΣΙΣ ΤΡΑΒΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

PARA L. ROSENTHAL.

Σκευαζόμενη εἰς τὸ φαρμακείον τῆς Ἀδελφῆς ἐν Σου (Γερμανία)

—ΠΟ R. SLUTZ.

Βραβεύεται ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διὰ λύσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νοποῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδόλωσ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον, στερεὰς ἢ ὑγρὰς

τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὀπτου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τὸ φαρμακείον Α. Τσεράχη, Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (ΟΡΘΙΣΙΝΙΣ)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιίαν, Διαλαμβάνουσα

Περὶ ληψιν ἁπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιίαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα. Γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Ἐκδοσις 11ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 πελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.

Ἐδρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ἈΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλόν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY Karakeny Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἰς τὰ ἐν Ἑρῳπῇ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανώσει τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑρῳπῆς καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσιδῆ. — Ἀντιδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοσιανθῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Ἐδρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαλλοῦ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE
Rakoczy
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
 ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

Το αυτόφως πικρὸν ὕ-
 δωρ Rakoczy εἶναι ἐν
 τῶν πλουσιωτέρων εἰς
 στερεὰ συστατικά ὑδά-
 των, ἅτε ἰδὴ περιέχον ἐν
 10000 μέρ. αὐτοῦ 571
 μέρη στερεῶν συστατι-
 κῶν, καὶ προτιμᾶται εἰς
 τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀφθονόν
 θεϊκὸν μαγνήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
 Rakoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προ-
 ματαί καθ' ἂς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων,
 διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον ἐνιστάται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν
 ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Budapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Πάρισις
 ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fauvel ἐν Παρισίαις, Charle-
 Tieheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταν-
 τिनουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salwin pacha ἐν Καίρῳ, Sch-
 luss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μό-
 νάχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κ.λ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκαστοτε πληρουμένων παρ' ἀπα-
 σιν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
 φαρμακευτορείοις.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φθίσεως τῶν
 πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη, ἰατροῦ. Ἐδρίσκειται
 παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐμπορίας Ἰω. Κανέλλη ὁδὸς Ἀδύλου ἀριθ. 111
 τιμωμένη δραχ. 1.

CH. FÈRE. — *Traité élémentaire d'Anatomie médicale du Système
 nerveux.* — Paris. 1886. I. Vol. in 8. avec 213 fig. dans le texte.
 Aux bureaux du progrès médical. Rue des Carmes 14. Prix.
 10 fr.

BOURNEVILLE. — *L'Année médicale.* (Huitième année) 1885. —
 Paris 1886. Chez Plon. Rue Garancière. No. 8. et 10. — Prix.
 4. fr.

BOURNEVILLE et BRICON. — *Manuel de technique des autopsies.*
 — 1. Vol. in 320. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné
 3. fr — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes. 4. Paris.